

КАЗНАЧЕЙСТВУ – 10 РОКІВ!

2006 рік для Славутицького казначейства ювілейний: 15 лютого минає 10 років з часу його створення. Як відомо, починати з чистого аркуша дуже непросто. Тим паче, коли доручають справу значної державної ваги. Першопрохідцем бути завжди «несолодко», але разом з тим – почесно. Організувати установи, підібрати кадри і очолити майбутній колектив було доручено мені. Відверто скажу, для мене це був важкий і цікавий час у житті. Якщо замислюватися над тим, 10 років – це багато чи мало для державної структури, то, з точки зору історії, — мало, а з погляду просто людини і керівника – досить багато, а точніше сказати, досить насичено, оскільки створення та розвиток Державного казначейства віддзеркалює всю глибину, його складність ситуації, що її переживала Україна за часи самостійності у сфері побудови органів фінансового управління.

Зміни у 1993 році функцій Національного банку України, закріплення його самостійності від уряду України ускладнили процес касового виконання державного бюджету через банківську систему, призвели до некеріваності бюджетним процесом, розпорощення бюджетних коштів на рахунках, відкритих в установах комерційних банків. У багатьох випадках безпідставно затримувалося перерахування коштів через банківську систему, внаслідок чого до державного бюджету України кошти надходили із запізненням або зовсім не надходили. Питання якості виконання видаткової частини державного бюджету також були неврегульовані. Конт-

роль зі сторони держави за виконанням державного бюджету та управлінням наявними коштами практично не здійснювався. Крім того, реалізація принципу самостійності бюджетів усіх рівнів призвела до неможливості виконання державного бюджету фінансовими органами місцевих адміністрацій. Тому органи казначейства, як структура виконавчої влади, були змушені пристосовуватись до діючих на той час механізмів та методології виконання державного бюджету.

Серед першочергових завдань найнагальнішим був пошук приміщення. За півроку наша установа міняла адресу тричі: спочатку був ощадбанк, потім моя власна квартира, в якій одночасно проживала моя сім'я, потім приміщення державного нотаріуса, а потім міський голова Удовиченко Володимир Петрович поклав цьому край і надав у аренду трикімнатну квартиру.

Першими у квітні 1996 року на казначейське обслуговування були передані кошти Чорнобильського фонду. На кінець 1997 року наше відділення здійснювало приблизно 80% операцій по виконанню видаткової частини державного бюджету та в повному обсязі здійснювало функцію розмежування доходів між бюджетами і повний облік доходів державного бюджету, що їх раніше здійснювали установи банків.

В 1998 році було завершено переведення на казначейську систему виконання державного бюджету практично усіх розпорядників коштів міста, фінансування яких здійснювалося з державного бюджету, а 1999-го було розпочато переведення на казначейське обслуговування позабюджетних коштів бюджет-

них установ, 2000 рік ознаменувався створенням власної платіжної системи. Ну а в 2001-му відбулася дуже знакова подія — наше відділення прийняло на обслуговування державне підприємство «ЧАЕС».

Сказати, що об'єм бюджетного фінансування цього клієнта у 100 разів перевищував відповідний об'єм усіх останніх клієнтів, разом узятих, — це не сказати нічого. На наших 10 працівників відділення — на 40м² площі — чекав ОБ'ЄМ РОБОТИ. Збільшення штатної чисельності категорично відкидалось обласним керівництвом.

Була пауза для роздумів про пошук шляхів вирішення задачі. І рішення було знайдено завдяки конструктивному діалогу з керівником економічної та фінансової служби Чорнобильської станції Котковою Катериною Борисівною.

Її великий досвід роботи в атомній енергетиці, професіоналізм та блискучі організаційські здібності у поєднанні з нашим бажанням здолати цю висоту стали цьому запорукою.

В цьому ж таки 2001 році, відповідно до письмового розпорядження директора Чорнобильської станції Неретіна Юрія Олександровича, для нашого відділення казначейства було виділено 10

службових приміщень, площею 170 м².

Це було СВЯТО для нашого колективу, це була точка відліку в хронології нашої діяльності як така, що давала відчуття задоволення від роботи.

Ми вміємо працювати, вміємо веселитись, шануємо людські стосунки, любимо роботу людям добро, але не бути добрими, а бути справедливими. Найбільше надбання у моїй професійній діяльності — це наш колектив відділення Державного казначейства, наша дружня команда, до якої я йшла довгих 10 років.

Я бажаю усім нам здоров'я, добробуту і успіхів у вирішенні завдань, що стоять перед кожним колективом Державного казначейства.

Тетяна БОЖКО,
начальник відділення